

[Erik Hansen.]

„Lad søerne blive søer, selv om de kan blive til engbund og sumpe, lad fjorde og vige have lov til at skære sig ind i vort land, hvor ikke særlige omstændigheder taler for, at inddæmning er det rigtigste, og lad os så gøre os deres vande så frugtbringende som muligt.“

I dag ser de fleste ikke anderledes på det end på det nævnte tidspunkt. Vi vil gerne gøre vandene så frugtbringende, så fiskerige, som muligt. Vi vil alle være med til at værne naturen og faunaen, så flere og flere kan opleve den, glædes over den og hente trivsel i den.

På trods af at menneskene har frigjort sig fra jagt og fiskeri i gammeldags forstand, har vandet en særlig dragende virkning på de fleste af os. Vi kender det fra børnene; fra de er mindst, drages de mod bækkens rislende vand og elsker at plumpe en sten ud i det. Vi kender det fra lystfiskeren, der i time efter time sidder stille og venter. Spørger vi ham, om det egentlig ikke er kedeligt at sidde dér og vente, så siger han, at var det ikke blot for fornøjelsens skyld så var det meget kedeligt.

Vi har i vort land en særlig mulighed for at tilfredsstille disse sunde interesser i selskab med naturen. Og det er der også mange der drager nytte af. Et antal på 300.000-400.000 lystfiskere taler sit særlige sprog. Det er vel ikke alle, der går ud med forkromede fiskestænger og dyrt udstyr, en del klarer sig med den simple bambusstang og simple redskaber.

Vi har, som jeg har nævnt, særlige muligheder. Vanddybder omkring i fjorde og vige på indtil 3 meter og særlige bundforhold gør, at havørreder yngler dér; der er mange steder særlig gode muligheder. Men der er nogle steder, hvor mulighederne ikke er særlig gode, og det er vel dem, som forslagsstilleren i lighed med, hvad der tidligere er peget på fra sportsfiskerside, tænker på. Der er visse steder, hvor der er problemer. Problemet løses jo ikke alene ved, at der skaffes øgede midler til køb af sættefisk og disse sættes ud; der bliver ikke alene af den grund en fiskebestand.

Jeg tror, som andre ordførere har været inde på, at der må skabes forbedrede levedygtigheder for fiskebestanden i visse af vore vande, hvis det virkelig på længere

sigt skal lykkes at skabe det rigtige fiskevand. Jeg tror, der er steder, hvor der ingen livsbetingelser kan skabes uden en løsning af vandforureningsproblemet, som opstår på grund af manglende eller lidet effektive vandrensingsanlæg. Uden det bliver ordnet, klares problemet ikke.

Men der er vel håb om, at disse spørgsmål bliver taget op i forbindelse med en revision af vandløbsloven, der formodentlig ret hurtigt kommer til behandling i tinget. Som sagen er rejst, må den jo nærmest betragtes som værende rejst på spørgsmålet om et fisketegn til turister. Jeg er dog glad for, at den er rejst på et spørgsmål om turister, for så er den ligesom lettere at tage fat på.

Jeg kan være enig i det, som blev sagt i 1964, da tilsvarende problemer blev debatteret — da var det ganske vist et spørgsmål om fisketegn omfattende alle. Da sagde bl. a. medforslagsstilleren af forslaget hr. Vivike, at han var glad for, at det ikke drejede sig om et fisketegn omfattende alle. Nu drejer det sig altså om et fisketegn kun omfattende turister, og det forekommer mig at være et lidet godt forslag, at man skal lave noget, som kun omfatter turister. Skal der skaffes midler til ophjælpning af fiskebestanden i visse lokaliteter — og jeg skal gerne erkende, at deri kan sportsfiskerorganisationerne og forslagsstillerne have ret — så må disse midler skaffes på sædvanlig vis via finansloven. Det er vel et spørgsmål, om der, siden et tilsvarende lovforslag blev behandlet i 1964, er udvist tilstrækkelig agtpågivenhed; den står vist ikke helt i forhold til det tilsagn, som blev givet i tinget fra tingets forskellige partier.

Jeg vil synes, at man skal se på problemet i et udvalg, drøfte de ting, der kan gøres for at ophjælpe fiskebestanden, hvor den er for ringe. Jeg tror, at sportsfiskerne skal have øget støtte i deres sunde fritidssyssel, men jeg tror også, at man skal være varsom med ansættelse af kontrollører, hvis opgave ifølge forslaget skal være at jage fisketegnsløse turister, en på forhånd helt håbløs opgave.

Jeg kan på det radikale venstres vegne yderligere sige, at vi i et udvalg gerne vil være med til at se på, hvad der kan gøres for at ophjælpe fiskebestanden, hvor der er behov for det, men vi kan ikke medvinke